

Et mindretal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at udtale, at når det er nødvendigt med liggeretslove, er det selvfølgelig, fordi der i vort samfund stadig væk er en række områder, hvor liggeret ikke er en selvfølge.

Ingen er ubekendt med, at på trods af ligelønslove så er der rent faktisk ikke tale om, at ligelønnen er indført. Det har mange årsager, som ikke her skal beskrives. Men det må være klart, at med love i hånden er det muligt at komme videre i retning af ligeløn og anden ligebehandling.

Derfor har Socialistisk Folkeparti da også aktivt gennem mange år arbejdet for så god en lovgivning som overhovedet muligt, hvad angår ligeløn, ligebehandling og liggeret.

Det er mange år siden, at debatten om positive særforanstaltninger startede. Allerede i den første ligestillingslov forsøgte Socialistisk Folkeparti at få dette indført, men uden held. Heldigvis er kvindernes egen kamp for ligestilling aldrig ophørt, men til gengæld for den store synlighed heraf i halvfjerdserne er kampen ført ind dér, hvor beslutningerne tages, og det er nu for mange partier, der tidligere var imod særforanstaltninger, en selvfølge, at det må til.

Der er dog stadig forskel på, hvor langt de forskellige partier vil gå, hvilket da også fremgår af dette lovforslag. Der er stillet ændringsforslag, der ikke kan få alles støtte, hvilket er beklageligt. Under alle omstændigheder er nu et vigtigt princip indført, nemlig den omvendte bevisbyrde ved afskedigelse på grund af graviditet, barsel og adoption og ikke kun under fravær.

Der skal ikke herske tvivl om, at et godt samarbejde ikke mindst mellem kvinderne fra de forskellige partier både i opposition og inden for regeringspartierne har fået arbejdsministerens lovforslag forbedret betydeligt. Derfor er det dobbelt ærgerligt, at det ikke lykkedes fuldt ud.

Et andet mindretal (Det Konservative Folkeparti, Venstres, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget)

indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan dog tiltræde det af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et fjerde mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og kan tiltræde det af arbejdsministeren stillede ændringsforslag, men vil ved lovforslagets 2. behandling redegøre for sin stilling til de øvrige ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af et mindretal (S og SF):

Til § 1

1) Nr. 1 affattes således:

»1. § 3 affattes således:

»§ 3. En arbejdsgiver må ikke afskedige en lønmodtager, fordi denne har fremsat krav om ligeløn, herunder om lige lønvilkår.

Stk. 2. Det påhviler arbejdsgiveren at bevise, at en afskedigelse ikke er foretaget i strid med stk. 1.

Stk. 3. En afskedigelse i strid med stk. 1 underkendes efter påstand herom. En afskediget lønmodtager kan dog i stedet nedlægge påstand om en godtgørelse.

Stk. 4. Godtgørelsen kan ikke overstige 78 ugers løn beregnet efter den afskedigede lønmodtagers gennemsnitsfortjeneste gennem det sidste år.«

2) Som nyt nummer indsættes efter nr. 2:

»01. I § 6 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Har lønmodtageren sandsynliggjort, at der sker en lønmæssig forskelsbehandling, påhviler det arbejdsgiveren at godtgøre, at der er objektive ikke-kønsbetingede grunde til forskelsbehandling.«

Af arbejdsministeren, tiltrådt af udvalget: